

Kost og Ophold hjemme og faae Undervisning og Apparater gratis paa Skolen, og jeg forstaar ikke, hvorledes de, der ere saaledes stillede, kunne sættes i nogenformhelst Sammenligning med fattige Bønderkarle, der skulle forlade Hjemmet og rejse til et fremmed Sted, hvor de skulle opholde sig og modtage en Undervisning, for hvilken de skulle betale. En anden Sag var det, om det ærede Medlem vilde sige: Det er heller ikke min Mening, at Bevillingen skulde benyttes i Kjøbstæderne; jeg mente egentlig, at den skulde benyttes i Kjøbenhavn, og min Mening er da, at fattige Saandværtsvende i Provindserne, som ellers ikke arbejde i Kjøbenhavn, skulde have et vist Beløb for at kunne her i Staden paa det tekniske Institut eller ved andre offentlige Undervisningsanstalter faae en vis større Undervisning. Men saaledes motiverede det ærede Medlem ikke Forslaget, men jeg vil sige, at hvis han havde motiveret det saaledes, vilde jeg ikke paastaa, at der ikke kunde være nogen Grund og maasse senere blive god Grund, naar vore Forhold udvikle sig lidt anderledes, til at indbefomme denne Løkke. Det ærede Medlem har kastet det ud; han har taget Exempler fra 1859 og er gaaet yderligere frem; det var allerede 1859 et daarligt Exempel, og det er ikke værd at følge, men det, som bør komme frem i saa Henseende, kan godt komme frem efter den fornødne Forberedelse. Altsaa, saaledes som det ærede Medlem her har tegnet det, kan jeg ikke sympatijere dermed, men at man senere vil kunne komme ind paa en lignende Løkke med den fornødne Begrænsning, skal jeg ikke modsigge. Efter disse Bemærkninger maa jeg altsaa personlig fravaade at vedtage disse Forslag med al Anerkjendelse af de ærede Medlemmers Hensigt, og uagtet jeg ikke veed, hvor mange af Finantsudvalgets Medlemmer der dele disse Betragtninger, saa er jeg dog overbevist om, at de Ulfammen dele den Mening, som jeg begyndte med, og som jeg nu skal gjentage, at de ærede Medlemmer burde have fremsat deres Forslag saa tidlig, at det i alt Fald kunde have været muligt for Finantsudvalget at forhandle indbyrdes derom og forhandle derom med Ministeren.

Fjord: Den ærede Ordfører fremhævede i sit første Foredrag den store Betydning, som Fiskeriet har for vort Fædreland. Jeg kan godt tiltræde denne Betragtning, men forholder det sig virkelig saaledes, at Fiskeriet er en meget stor Indtægtskilde for Danmark, saa gjælder det ikke alene om at fremhjælpe denne Industri, men først og fremmest om at værne om vore Fiskeres Ret i vore egne Farvande. I de senere Aar er det flere Gange blevet fremdraget her i Thinget, at saavel tydske som engelske Fiskere ere gaaede lige ind til Vestkysten af Sjælland, hvor de da ikke alene have fisket, men tillige ødelagt saavel vore Fiskeres Redskaber som Fiskeynglen. Den høitærede Inden-

vigsminister og hans Kollega Marineministeren have ogsaa erkjendt, at der kunde gøres Noget i denne Retning, og jeg skal erkjende den Indbefommen, de have vist ved forrige Aar at sende et Fartøi hen til Vestkysten af Sjælland for at have Tilsyn med disse fremmede Fiskere, men det traf sig desværre saaledes, at dette Fartøi kom for sent: Det kom ikke til sin Station, førend de fremmede Fiskere vare dragne bort eller i alt Fald vare i Begreb med at drage bort, og som Følge deraf fik Foranstaltningen ikke den tilsigtede Virkning. Jeg har blot fremdraget dette for at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke i Aar kunde træffes en saadan Foranstaltning, at Fartøiet i Tide kom paa sin Plads; det maatte da helst være i Begyndelsen af eller lidt ind i April Maaned.

Ulfær: Jeg kan i det Bessentlige være enig med den ærede Ordfører med Hensyn til, hvad han udtalte overfor de to Vædringsforslag til § 19, som ere stillede af Medlemmer udenfor Udvalget, og jeg kan med ham dele og udtale Ønsket om, at de, som ville stille Vædringsforslag, ville være betænkte derpaa i Tide, for at det kan blive muligt for Finantsudvalget at forhandle derom. Men jeg kan dog ikke saa ubetinget som den ærede Ordfører udtale, at dette er en Pligt for de ærede Medlemmer, idet der jo ligefrem efter Omdelingen af Finantsudvalgets Betænkning gives Medlemmerne en Frist til at stille Vædringsforslag i, og det er jo ogsaa naturligt, at mange Vædringsforslag først kunne blive stillede, naar man har havt Finantsudvalgets Betænkning til Gjennemsyn. I Anledning af disse Vædringsforslag have saavel den ærede Ordfører som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) talt om den Nytte, som man kunde have af at anvende saadanne Bidrag paa anden Maade, navnlig til Understøttelse for Skoler, og det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds kom derved til at omtale et af de Landvæsen sinstituter, som faae Understøttelse paa Finantsloven. Med Hensyn til dette bemærkede han, at denne Skole, som havde et Tilskud af 800 Rd., kun havde et Eleantal, jeg tror af 12 Elever, og at dette var for dyrt betalt. Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Bemærkning med Hensyn til Landbohøjskolen, at man skulde komme de Uformuende til Hjælp ved at forhøje Undervisningsgebyret for de Formuende, idet man derhos gennem Stipendier kom de Uformuende til Hjælp. Jeg skal tillade mig i den Henseende at gøre opmærksom paa, at saavel Landbohøjskolens som disse Landvæsen sinstituters Betydning for den store Mængde dog vistnok maa erkjendes for at være mere indirekte end direkte. Deres Betydning for Landvæsenet i det Hele maa sikkert erkjendes mere at være den, at de ved at bibringe den Enkelte en større Kundskab og en bedre Indsigt i det, hvorom